

hverv på baggrund af en énsidig armlidelse medfører efter Ankestyrelsens vurdering en vis lempelse af kravene til den medicinske invaliditet i forhold til hidtidig praksis.

Efter Ankestyrelsens vurdering betyder dommen også, at pensionsmyndighederne i højere grad må belyse en resterhvervsevne, hvis myndigheden ikke finder grundlag for at anse erhvervsevnen for nedsat med mere end halvdele.

Det betyder ikke, at der er omvendt bevisbyrde. Det er fortsat ansøgeren, der har bevisbyrden for at betingelserne for at tilkende den ansøgte pension er opfyldt.

Hvis ansøgeren imidlertid kan henvise til flere lægeerklæringer, som samstemmende konkluderer, at der er en betydelig nedsættelse af funktionsevnen, er det ikke tilstrækkeligt, at pensionsmyndigheden henviser til, at der ikke er objektive lægelige holdepunkter for en sådan konklusion. I et sådant tilfælde må pensionsmyndigheden enten bede den undersøgende læge om at redegøre for præmisserne for konklusionen i erklæringen, eller indhente yderligere oplysninger i form af nye lægeerklæringer eller resultater af arbejdsprøvninger for at belyse, om der er belæg for denne vurdering.«

Jeg kan henholde mig til Den Sociale Ankestyrelsens vurdering af dommens betydning for pensionspraksis.

Antallet af sager, der rejses på baggrund af Højesteretsdommen, opgøres i forbindelse med tilkendelsesstatistikken for førtidspension af Den Sociale Ankestyrelse.

I kommuner og nævn er der indtil videre afgjort i alt 7.251 genoptagelsessager i 2001 og 2002. Heraf er de 3.523 blevet omgjort, hvilket svarer til en omgørelsesprocent på 49.

Den Sociale Ankestyrelse har afgjort i alt 2.189 genoptagelsessager fra 2000 til 2002, og heraf er de 1.126 blevet ændret.

Med hensyn til hvor mange sager, der forventes at komme, oplyser Ankestyrelsen, at man ikke har sikre oplysninger, om de sager som fortsat verserer i kommuner og nævn. Ankestyrelsen eller Socialministeriet har heller ikke oplysninger om hvor mange sager på landsplan, der yderligere er udsigt til vil blive rejst.

Med hensyn til regionale forskelle er der på nuværende tidspunkt afgjort relativt flere gen-

optagelsessager i hovedstadsregionen i forhold til det øvrige land. De regionale forskelle uden for hovedstadsregionen er mindre.

Det vides ikke, om det relativt større antal genoptagelsessager i hovedstadsregionen kan tilskrives forskelle i kommunernes oplysningsarbejde vedrørende Højesteretsdommen. Ankestyrelsen eller Socialministeriet råder ikke over et samlet kendskab til de regionale forskelle i kommunernes oplysningsarbejde vedrørende Højesteretsdommen.

Spm. nr. S 3162

Til fødevareministeren (5/5 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det, såfremt der er et politisk flertal for det, er muligt nationalt at stille som betingelse for at give landmænd en ekstra kvælstof-tildeling til brødkort, at dette dyrkes helt uden anvendelse af stråforkortningsmidler?«

Svar (9/5 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg ser med interesse på det af Kristen Touborg stillede forslag om at koble fravalg af stråforkorter til administrationen af den særlige kvælstofnorm for dyrkning af brødhvede. I forhold til gældende danske regler vurderes dette umiddelbart at være muligt i forhold til reglerne om kvælstoftilførsel, medens anvendelsen af stråforkortere og de dertil knyttede grænseværdier for restindholdet af aktivstoffer er harmoniseret i henhold til EU-regler.

Muligheden for kobling må derfor nærmere undersøges. Et forslag vil i givet fald kunne indgå i de kommende drøftelser om VMP III strategien.

Med henblik på at drøfte sagen nærmere, herunder udviklingen i forbruget af stråforkortningsmidlerne vil jeg indkalde erhvervet til et møde snarest muligt.
